

USNESENÍ

Krajský soud v Brně projednal ve veřejném zasedání konaném dne 20. ledna 2021 odvolání **státního zástupce** Městského státního zastupitelství v Brně a **obžalovaného J.N., narozeného XXXX v XXXX**, proti rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 30. 11. 2020, č.j. 3 T 130/2020-405, a rozhodl

takto:

Podle § 256 trestního řádu se odvolání státního zástupce a obžalovaného **zamítají**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Městského soudu v Brně byl obžalovaný J.N. uznán vinným přečinem usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku. Tohoto trestného činu se dle skutkových zjištění soudu I. stupně měl obžalovaný dopustit tím, že dne 19. 9. 2019 v 11:40 hodin v rámci výkonu svého zaměstnání u společnosti XXXX, IČ XXXX, v Brně po ulici Vídeňská ve směru jízdy od dálnice D1 k obci Modřice, a to v pravém jízdním pruhu ze tří možných, řídil nákladní motorové vozidlo složené z tahače tov. zn. RENAULT T, RZ XXXX, s připojeným návěsem tov. zn. SCHWARZMÜLLER RZ XXXX, rychlostí 85 km/h, kdy na tomto úseku vozovky je povolena maximální rychlost 80 km/h, přičemž v důsledku porušení § 4 písm. a), § 18 odst. 1, odst. 4 a § 19 odst. 1 zákona o silničním provozu, neboť nepřizpůsobil rychlost jízdy jím řízené, plně naložené nákladní jízdní soupravě, neponechal si za před ním jedoucím kamionem bezpečnou vzdálenost a při snaze vyhnout se v jeho jízdním pruhu stojícímu autobusu tov. zn. MERCEDES-BENZ 970.25, RZ XXXX, který řídil P.M., narozený XXXX, ve kterém v rámci výkonu svého zaměstnání u společnosti XXXX, IČ XXXX, přepravoval 23 cestujících, došlo ke střetu a nárazu pravé strany tahače spolu s pravou stranou jeho návěsu do levé zadní části autobusu, v důsledku čehož utrpěli cestující v autobuse

L.K., nar. XXXX, polytraumatická zranění v podobě poranění hrudní srdečnice, jater, sleziny, masivního prokrvácení měkkých tkání v okolí mnohočetných zlomenin - žebra, pánev, kdy na místě nehody svým zraněním podlehla,

D.J., nar. XXXX, nepatrné zranění, a to zhmoždění hlavy, krevní výron podkoží asi 7x8 cm vpravo v týle (bez porušení kůže), bez omezení v běžném způsobu života,

J. M., nar. XXXX, nepatrné zranění, a to oděrku ve tváři (mírně vlevo 3mm s otokem 3 cm průměru), na jařmovém oblouku vlevo řeznou ranku délky 2 cm (povrchová) a zhmoždění pravého ramene, bez omezení v běžném způsobu života; kdy svým jednáním způsobil hmotnou škodu na obou dopravních prostředcích, konkrétně na autobuse tov. zn. MERCEDES-BENZ 970.25, RZ XXXX, majitele společnosti XXXX, IČ XXXX, ve výši 428 996 Kč a na nákladním vozidle tov. zn. RENAULT T, rz XXXX a návěsu SCHWARZMÜLLER KIS3/E, RZ XXXX, majitele společnosti XXXX, IČ XXXX, škodu ve výši 47 666 Kč, a svým jednáním způsobil též Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, IČ 41197518, škodu ve výši 6 400 Kč vynaložením nákladů na léčení jejího pojištěnce L.K., a České průmyslové zdravotní pojišťovně, IČ 47672234, škodu ve výši 3 234 Kč vynaložením nákladů na léčení jejího pojištěnce D.J.

Za uvedený přečin byl obžalovanému uložen podle § 143 odst. 2 trestního zákoníku trest odnětí svobody v trvání 2 roků. Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku byl výkon uloženého trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 2,5 roků. Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 3 let.

2. Proti tomuto rozsudku si podal včas odvolání státní zástupce Městského státního zastupitelství v Brně a obžalovaný J.N..
3. Odvolání státního zástupce směřovalo do všech výroků napadeného rozsudku a bylo podáno ve prospěch obžalovaného J.N. (přednes odvolání státního zástupce při veřejném zasedání). Podle státního zástupce druhý z obviněných P.M. by měl být také uznán vinným ze spáchání přečinu minimálně dle § 143 odst. 1 trestního zákoníku. Upozornil, že si podal stížnost do usnesení Městského soudu v Brně ze dne 30. 11. 2020, č.j. 3 T 130/2020-408, které se týká jednání obviněného P.M.. Pokud jde o posouzení viny i uložený trest obviněnému J.N., s tímto se ztotožňuje. Státní zástupce navrhl, aby Krajský soud v Brně zrušil napadený rozsudek ve výroku o vině a trestu a podle § 259 odst. 1 trestního řádu věc vrátil soudu I. stupně a tato by pak byla projednána společně s jednáním obviněného P.M. po zrušení výše citovaného usnesení o postoupení jeho jednání k projednání přestupku.
4. Proti tomuto rozsudku si podal včas odvolání i obžalovaný J.N.. Jeho odvolání směřovalo do všech výroků napadeného rozsudku. Obžalovaný opakoval svoji obhajobu uplatněnou před soudem I. stupně s tím, že za dané jím neovlivnitelné konkrétní dopravní situace nemohl dopravní nehodě zabránit. Uviděl před sebou nepatřičně odstavený autobus, poté co před ním jedoucí kamion vybočil do levého jízdního pruhu, přitom souběžně v levém jízdním pruhu jelo auto. Soud se s jeho obhajobou vypořádal nedostatečně. Dle jeho názoru mělo být dokazování doplněno znaleckým posudkem, který by určil, zda mohl či nemohl včas zahájit odbočovací manévr. Znalec by se také měl vyjádřit, zda v určitém okamžiku, tj. po spatření odstaveného autobusu, měl vůbec, případně jakou možnost a v jakých časových a vzdálenostních souvislostech nehodě zabránit. Obžalovaný nesouhlasil se závěrem městského soudu, že v daném místě mohl předvídat stojící motorové vozidlo. Dle obžalovaného je tento závěr zcela mimo kontext reálného dopravního provozu v daném čase a místě. Je spekulací nalézacího soudu, že před ním jedoucí kamion uskutečnil bez problémů předjížděcí manévr, přitom z ničeho nevyplývá, že nebyl varován jeho směrovým světlem při objíždění autobusu. Obžalovaný upozornil, že se nezříká své odpovědnosti a účasti na dopravní nehodě. Klade však otázku, zda se v jeho případě s ohledem na uvedené skutečnosti jedná o odpovědnost v trestně právní rovině. Uložený trest zákazu činnosti je pro něj existenční záležitost a v případě, že by byl uznán vinným, navrhl, aby mu tento trest nebyl ukládán vůbec nebo ve výrazně nižší výměře. Obžalovaný navrhl, aby Krajský soud v Brně napadený rozsudek zrušil ve výroku o vině a trestu, věc vrátil soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí s pokynem

doplnit dokazování doplněním znaleckého posudku z oboru silniční doprava, případně jej zprostil obžaloby nebo alternativně při současném uznání viny neukládal trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, nebo tento trest uložil na spodní hranici zákonné trestní sazby.

5. Na základě podaných odvolání přezkoumal Krajský soud v Brně napadený rozsudek i řízení, které mu předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K postupu podle § 254 odst. 1 věta druhá trestního řádu nebyl důvod.
6. Řízení, které předcházelo napadenému rozsudku, nevykazuje podstatné vady. Byla zejména zachována ustanovení trestního řádu zabezpečující právo obhajoby a objasnění věci.
7. Soud I. stupně ve věci provedl důkazy v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 trestního řádu, tedy tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí. Provedené důkazy nalézací soud zhodnotil v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 trestního řádu. Nalézací soud hodnotil pouze důkazy, které provedl, a při hodnocení důkazů nedošlo k logické chybě. Odvolací soud proto neměl důvod a ani možnost do hodnocení důkazů soudem I. stupně zasáhnout. Navíc odvolací soud konstatuje, že se s hodnocením důkazů soudem I. stupně ztotožňuje. Obě odvolání přitom právě do hodnocení provedených důkazů směřovala. Trestná činnost obžalovaného J.N. však byla provedenými důkazy prokázána spolehlivě. Krajský soud se proto ztotožňuje i se závěrem nalézacího soudu, že další doplnění dokazování doplňkem znaleckého posudku z oboru dopravy by bylo nadbytečné.
8. Bylo nepochybně prokázáno, že obžalovaný se nechoval dostatečně ohleduplně tak, aby neohrozil život, zdraví a majetek jiných osob. Rychlost jízdy jím řízeného, plně naloženého nákladního motorového vozidla složeného z tahače s návěsem, nebyla povolena. Obžalovaný však především na značně frekventovaném místě (výpověď obžalovaného) rychlost jízdy nepřizpůsobil typu motorového vozidla, jeho nákladu, okolnostem, které bylo možné předvídat, svým schopnostem a skutečnosti, že přes před ním jedoucí kamion na komunikaci neviděl. Krajský soud zdůrazňuje, že není žádnou výjimečnou událostí, že řidiči zastaví své motorové vozidlo tak, jak to učinil obviněný P.M., který řídil autobus tov. zn. Mercedes Benz s 23 cestujícími, tedy na komunikaci, kde nebyl odstavný pruh. Obžalovaného v žádném případě nevyvíňuje skutečnost, že neviděl přes kamion, který jel před ním. Naopak právě to byla okolnost, které měl přizpůsobit rychlost jízdy a současně ze stejného důvodu měl udržovat za tímto motorovým vozidlem dostatečně bezpečnou vzdálenost tak, aby se mohl vyhnout případné srážce. Bylo prokázáno, že před obžalovaným jedoucí kamion se stojícímu autobusu bez problémů vyhnul. Obžalovaný musel vidět, jaký manévr před ním jedoucí kamion zahájil a následně provedl. Pokud obžalovaného samotný odbočovací manévr před ním jedoucího kamionu neupozornil na existenci možné překážky na komunikaci, je zřejmé, že se nevěnoval situaci v silničním provozu dostatečně. Proto je málo významné, zda byl obžalovaný na manévr před ním jedoucího kamionu upozorněn směrovkou. Odvolací soud uzavírá, že to byl právě obžalovaný, který se zcela zásadním způsobem podílel na vzniku dopravní nehody s fatálním následkem. Podíl obviněného P.M. na vzniku dopravní nehody byl maximálně na úrovni přestupkové odpovědnosti. Krajský soud v této souvislosti zdůrazňuje, že obhajoba obviněného P.M., postavená na tvrzení, že důvodem zastavení autobusu byla jeho zdravotní indispozice, nebyla vyvrácena. V dalším odkazuje krajský soud na přesné odůvodnění napadeného rozsudku, zejména pod bodem 8., a uzavírá, že skutková zjištění soudu I. stupně jsou správná a byla podřazena pod správnou právní kvalifikaci. Odvolací soud proto neměl důvod výrok o vině rušit.
9. Obžalovaný byl ohrožen trestem odnětí svobody podle zákonné trestní sazby uvedené v § 143 odst. 2 trestního zákoníku ve výměře od 1 roku do 6 let. Obžalovaný nebyl dosud soudně trestán, v evidenční kartě řidiče má 4 záznamy, poslední z roku 2015. K těmto záznamům proto nelze přihlížet jako k přitěžující okolnosti. Obžalovanému byl uložen mírný trest odnětí svobody při čtvrtině zákonné trestní sazby, výkon tohoto trestu byl podmíněně odložen na kratší zkušební dobu. Dále byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel při čtvrtině zákonné trestní sazby. Takto uložený trest odpovídá zákonu, skutkovým

zjištěním a v žádném případě se nejedná o trest nepřiměřený přísný. Uložený trest zohlednil osobu obžalovaného, u kterého se jednalo o ojedinělé vybočení z řádného způsobu života, ale i skutečnost, že následek dopravní nehody byl fatální, neboť zcela nevinná cestující v autobusu utrpěným zraněním podlela. Odvolací soud proto neměl důvod rušit ani výrok o trestu.

10. Z výše uvedeného je zřejmé, že odvolání státního zástupce Městského státního zastupitelství v Brně a obžalovaného J.N. nebyla důvodná, a proto je Krajský soud v Brně podle § 256 trestního řádu zamítl.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, takže **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm.a), b)cc), § 140 odst.1 trestního řádu).

Lze však proti němu podat dovolání (§ 265a odst. 1,2 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu)

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a), § 265f odst.1 trestního řádu).
- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu).
- je-li obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena může i proti vůli obviněného za něho v jeho prospěch dovolání podat též zákonný zástupce i jeho obhájce.

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, musí být uvedeno (§ 265f odst. 1 trestního řádu)

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-l), nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 trestního řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání činí **10.000,- Kč** (§ 3a vyhlášky č. 312/1995 Sb.).

Brno, 20.01.2021

JUDr. Hana Kleinová v. r.
předsedkyně senátu